حمایت ویژه از شهرداری‌ها در دولت

علی بهادری جهرمی، سخنگوی دولت از دستور رئیس جمهور برای حمایت ویژه از شهرداری‌ها در دولت خبر داد. وی نمودارهایی را که توسط شهردار تهران در جلسه هیأت دولت ارائه شده است، ناراحت‌کننده توصیف و عنوان کرد: کاهش جدی سهم دولت در حمایت از حوزه‌های مختلف از جمله حمل و نقل درونشهری و هوای پاک از جمله موضوعاتی بود که در گزارش‌های ارائه‌شده توسط شهردار تهران به آن اشاره شده بود./مهر

فرونشست زمین به دریاچه ارومیه رسید

علی بیت‌اللهی، رئیس بخش زلزله‌شناسی مهندسی و خطرپذیری مرکز تحقیقات وزارت راه و شهرسازی از فرونشست زمین در منطقه ساحلی دریاچه ارومیه خبر داد و در فضای مجازی نوشت: تصور این که فرونشست در کنار سواحل، دریاچه‌ها و بنادر دیده شود، دور از انتظار است اما متأسفانه بر اساس تحقیقات میدانی که اخیرا انجام داده‌ایم متوجه شدیم که در سواحل شرقی دریاچه ارومیه و در منطقه بین دیزج خلیل و بندر شرفخانه، شکاف‌ها و حفره‌های فرونشستی در طول ۲ کیلومتری این مسیر مشاهده شد./تسنیم

کوتاه‌تر از گزارش

دارو هست، دارو نیست!

این روزها بیماران در کنار دغدغه بیماری باید با مشکلاتی مانند نبود دارو و هزینه‌های بالای درمان نیز دست و پنجه نرم کنند. رئیس سازمان غذا و دارو درباره کمبود دارویی در کشور گفت که برای سه ماه آینده با کمبود ۱۹۰ قلم دارو مواجه هستیم. این درحالی است که برخی شهروندان از نبود داروهای عمومی مانند اکسپکتورانت و دیفن‌هیدرامین نیز گلایه دارند با این حال مدیرکل دارو و مواد تحت کنترل سازمان غذا و دارو ادعا می‌کند در این خصوص نیز کمبودی وجود ندارد.

در تازه‌ترین اظهار نظر درباره کمبود دارویی در کشور بهرام دارایی، رئیس سازمان غذا و دارو گفت: کمبودهای دارویی برای یک ماه آینده ۵۰ قلم و برای سه ماه آینده ۱۹۰ قلم است. وی افزود: از سه ماه قبل که مسوولیت سازمان غذا و دارو را به عهده گرفتم، پیش‌بینی‌ها برای کمبود داروهای اولویت‌دار در یک ماه پیش رو انجام گرفت که به ۱/۵ میلیارد دلار ارز نیاز بود، چون مجلس سال گذشته برای تأمین کل دارو و تجهیزات پزشکی در سال ۱۴۰۰، دو میلیارد دلار در نظر گرفته بود.

وی ادامه داد: این مبلغ در سال ۹۷ رقمی برابر ۳.۹ میلیارد دلار بوده و مشخص بود که این شرایط باعث کمبود خواهد شد چراکه در همان پنج ماهه اول سال، دو میلیارد دلار ارز مصرف شده بود.

دارایی عنوان کرد: ما برای نیمه دوم سال هیچ ارزی نداشتیم و تأمین ارز برای نهاده و مواد اولیه دارویی کاری سخت و حساس است که دو تا چهار ماه تأمین و تولید آن زمان می‌برد.

رئیس سازمان غذا و دارو ادامه داد: سرانجام با دستور مستقیم رئیس جمهور ما در نیمه دوم سال توانستیم پوشش ارزی ۷۰۰ میلیون دلار را بگیریم که از ماه گذشته شروع شد و با اولویت‌بندی مناسب کمبودهای تأمین داروهای خاص و مهم برطرف شده است.

کمبودهای دارویی کاهش یافته است

محمد هاشمی، سرپرست مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت نیز درباره کمبود دارو با اشاره به این که کمبودهای دارویی نسبت به سال گذشته کاهش یافته است، گفت: همواره در اکثر کشورهای دنیا، برخی اقلام دارویی به دلایل مختلف از جمله کمبودهای جهانی، افزایش تقاضا در برخی شرایط از جمله پاندمی کرونا، تجویزهای بی‌رویه، مشکلات تولید و توزیع و حوادث و بحران‌های طبیعی و غیرطبیعی وجود دارد.

وی افزود: در خیلی از کشورها، همواره کمبود دارو تا ۵۰ قلم دارو حتی برای داروهای بیمارستانی و داروهایی که کمتر مورد استفاده قرار گیرند، برای یک ماه وجود دارد و کمبودهایی که برای سه ماه اعلام می‌شود به این معنی است که موجودی آنها تا سه ماه کافی است و باید برای تجدید ذخایر آنها برنامه‌ریزی شود.

سرپرست مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت عنوان کرد: سال گذشته کمبودهای دارویی بیشتر بود و حتی به بیش از ۲۲۰ قلم هم رسیده بود اما خوشبختانه در حال حاضر، کمبودهای یک ماهه و سه ماهه کاهش قابل توجهی یافته و به ۵۰ قلم کمبود یک ماهه و ۱۹۰ قلم کمبود سه ماهه رسیده که البته دولت تلاش ویژه برای تامین این داروها دارد.

هاشمی ادامه داد: برنامه‌ریزی سازمان غذا و دارو برای تامین دارو در سال آینده است و در صورت تامین منابع ارزی، مشکلی برای این حوزه به وجود نمی‌آید، چراکه در شرایط ایده‌آل هم همواره کمبود دارویی به دلایل مختلف وجود خواهد داشت.

مشکلی برای تامین داروهای عمومی نیست

حمیدرضا اینانلو، مدیرکل دارو و مواد تحت کنترل سازمان غذا و دارو گفت: مشکلی در تأمین داروهایی نظیر اکسپکتورانت، دیفن‌هیدرامین و سایر داروهای عمومی نداریم. وی افزود: با افزایش ابتلا در پیک ششم کرونا، ممکن است به صورت مقطعی درخواست‌هایی باشد که به سرعت توسط شرکت‌های پخش توزیع می‌شود.

وی در خصوص تولید و توزیع سرم‌های تزریقی نیز عنوان کرد: در زمینه سرم‌های تزریقی نیز به میزان مورد نیاز توسط تولیدکنندگان تولید شده و در برخی مراکز درمانی که به علت افزایش چند برابری مراجعین با کاهش موجودی مواجه هستند، به سرعت توزیع می‌شود.

معاون فرهنگی و اجتماعی شهردار تهران گفته تعداد معتادان متجاهر در سال ۹۷ حدود ۱۰ هزار نفر بود اما این روزها این عدد به ۲۱ هزار نفر رسیده است

عکس: مهر

دبیر قرارگاه آسیب‌های اجتماعی تهران بزرگ در گفت‌وگو با جام جم:

معتاد متجاهر مسلح بیمار نیست!

مریم خباز
جامعه

آسیب‌های اجتماعی تهران چیزی نیست که بشود پنهان‌شان کرد؛ در هر خیابانی، سر هر چهارراهی، پارکی، خرابه‌ای می‌شود بالاخره یکی از مصداق‌های آسیب را دید. از احمد احمدی‌صدر، دبیر قرارگاه آسیب‌های اجتماعی تهران که سوال کردیم او اعتیاد خیابانی، کار کودکان، تکدی‌گری و زباله‌گردی را مهم‌ترین آسیب‌های اجتماعی آشکار پایتخت معرفی کرد؛ از راه چاره هم که پرسیدیم گفت علاج، ساماندهی است و بس.

ساماندهی در حوزه آسیب‌های اجتماعی اما در کشورمان واژه نخ‌نمایی است و به قدری در این حوزه بدعمل شده که ساماندهی بیش از آن که امیدبخش باشد، نگران‌کننده است. احمدی البته در پاسخ به این نگرانی گفت که قرارگاه آسیب‌های اجتماعی نمی‌خواهد به سبک و سیاق همیشگی این آسیب‌ها را جمع کند و از جلوی چشم بردارد بلکه می‌خواهد به درمان ریشه‌ها مشغول شود و گره مشکلات را دانه دانه باز کند. فعلا نیز کار این قرارگاه با ساماندهی معتادان متجاهر شروع شده، افرادی که احمدی آنها را عیال و خانواده خودش می‌داند، معتادان متجاهری که در حافظه خود این جنس کلمات را ذخیره ندارند و اگر این بار عیال مسؤولان بشوند، حرکتی تاریخی رخ داده است.

چرا مدیریت آسیب‌های اجتماعی پایتخت به شهردار تهران سپرده شد؟

درخصوص آسیب‌های اجتماعی تهران نهادهای متعددی تکلیف دارند و همه هم در سال‌های اخیر زحمت کشیده‌اند اما این زحمات هیچ‌کدام به تنهایی نتوانسته مسائل و مشکلات را حل کند. بنابراین یک آسیب‌شناسی انجام شد و این نتیجه به دست آمد که اگر میان نهادها، ارگان‌ها و سازمان‌های ذی‌ربط هم افزایی و یک‌صدایی ایجاد نشود مبارزه با آسیب‌ها سرعت و دقت لازم را نخواهد داشت.

پس تصمیم براین شد یک مدل قرارگاهی داشته‌باشیم به این معنی که متولیان هرکدام وظایفشان را انجام دهند اما بدون بوروکراسی اداری که موجب وقفه در کارها می‌شود. مدل قرارگاهی یک مدل مترقی و برگرفته از یک نگاه جهادی است به این ترتیب که همه مسؤولان دور یک میز می‌نشینند و مشکلات را فی‌المجلس برطرف می‌کنند. درواقع وقتی مسؤولان همه دور یک میز هستند همانجا به سرعت تصمیم گیری می‌شود و کارها به ماه‌ها و سال‌های بعد و نامه‌نگاری‌های طولانی مدت موکول نمی‌شود.

دراین میان شهرداری تهران به عنوان متولی موضوعات مختلف اجتماعی و به واسطه نگاه و رویکرد جهادی آقای زاکانی، مدیریت قرارگاه آسیب‌های اجتماعی را به عهده گرفت.

شهردار تهران اما سنگ بزرگی را برداشته چون از این به بعد هر اتفاق بدی رخ دهد یا اتفاقات بدکنترل نشود همه از چشم آقای زاکانی و تیمش می‌بینند.

درباره این موضوع دو نگاه وجود دارد: یکی این که ما مسؤولیتی را قبول کنیم ولی مراقب باشیم آبرویمان حفظ شود و دیگر این که با نگاه آرمانی و جهادی و انقلابی بخواهیم کارهای بر زمین مانده را انجام دهیم.

نگاه شهرداری تهران به این موضوع نگاه دوم است یعنی نگاه تکلیف‌محور به جای نگاه آبرو محور؛ زیرا شهردار پایتخت نسبت به تک‌تک شهروندان و مسائل و مشکلات اجتماعی وظیفه دارد و می‌خواهد آنها را حل کند. حالا ممکن است بگویند شهردار ورود کرد و نشد؛ البته به یاری خدا همه نهادها دست به دست هم می‌دهند و مشکلات حل می‌شود چون انقلاب ما مسائل و موضوعات سنگین‌تر و بزرگ‌تر ازاین را حل کرده‌است.

> ما می‌خواهیم کودکان کار را توانمند کنیم تا با کاری که انجام می‌دهد بتواند مسائل اقتصادی خانواده‌اش را پوشش بدهد. ساماندهی محیط‌های کاری این کودکان نیز در دستور کار مان است

مسلما این ادبیاتی جدید در شهرداری تهران است ولی این نگرانی را ایجاد می‌کند که این ادبیات متکی به وجود شخص شهردار باشد و زمانی که وی دیگر شهردار نبود این ادبیات هم حذف شود و کارها به روال سابق برگردد.

این ادبیات که من می‌گویم ادبیات آقای زاکانی نیست بلکه این گفتمان انقلاب اسلامی است. این گفتمان به ما یاد داده که هیچ کاری نباید روی زمین بماند و هرکدام از ما مسؤولیم. ما مدعی هستیم که تهران ام‌القرای جهان اسلام است و باید به آن سمت برود. وقتی شهید سلیمانی می‌گوید امروز جمهوری اسلامی ایران حرم است و اگر این حرم بماند سایر حرم‌ها باقی خواهد ماند و اگر نماند سایر حرم‌ها هم باقی نمی‌ماند، بدان معنی است که نگاه مان به کشور و تهران حفظ این حرم است. پس وقتی مردم ایران و این شهر را اهل حرم بدانیم آن موقع آیا فرصتی برای خوابیدن و استراحت کردن و پرداختن به آبروی شخصی مان داریم؟

رهبر معظم انقلاب فرمودند بروید سراغ کارهای نشدنی تا بشود. مسلما این مسیر خون دل خوردن وحرف شنیدن دارد که ما به جان خریداریم و مسیرمان را ترک نمی‌کنیم.

شما می‌گویید آمده‌اید کارهای بر زمین مانده را انجام دهید.

مهم‌ترین آسیب‌های اجتماعی تهران را از چه می‌دانید؟

قرارگاه آسیب‌های اجتماعی در تهران چند خط تلاش را مشخص کرده که یکی از موضوعات آن ساماندهی معتادان متجاهر است. نگاه ما به مساله اعتیاد، موقتی و زودگذر نیست. معتادان خانواده و عیال ما هستند و برخورد قهری صرف با آنها سیاست کاملی نیست.

ما برای این افراد سیر درمانی، سالم‌سازی، تربیتی، بازگشت به خانواده و جامعه و ایجاد اشتغال را دیده‌ایم. نگاه ما این است که درحوزه آسیب‌های اجتماعی تهران باید تحول ایجاد شود نه این که آسیب‌ها را جمع می‌کنیم. البته آسیب‌ها باید جمع شود ولی نه به شکل مرسوم بلکه ابتدا به صورت کنترل و سپس حرکت به سمت کاهش آسیب‌ها. ما معتقدیم با مدل قرارگاهی این اتفاق رخ خواهدداد.

چرا کار در حوزه آسیب‌های اجتماعی را از معتادان متجاهر شروع کردید؟

در تهران همان‌طور که به ظاهر شهر می‌پردازیم یعنی بزرگراه و پارک می‌سازیم و فضای سبز ایجاد می‌کنیم باید به مسائل انسانی و اجتماعی هم توجه کنیم به‌ویژه این که متکدیان، معتادان متجاهر، کودکان کار و زباله‌گردها به هرحال منظر شهر تهران را نازیبا می‌کنند و این در شان ام‌القری نیست.

البته ما اینها را جمع نمی‌کنیم که بروز و ظهور نداشته‌باشند و مردم آنها را نبینند؛ بلکه نگاه ما به آنها انسانی است. ما می‌گوییم اگر معتادان متجاهر را فقط در زندان‌ها یا کمپ‌ها متمرکز کنیم آنها بعد از چند ماه دوباره به وضعیت قبل برمی‌گردند و با انرژی و انگیزه بیشتر همان کارها را تکرار می‌کنند. این روندی است که تا به حال انجام شده و کاری از پیش نبرده بلکه فقط تعداد این افراد را بالا برده‌است.

حالا چرا ما معتادان متجاهر را برای شروع کار انتخاب کرده‌ایم. علتش این است که اینها خانواده ما هستند و دچار آسیب شده‌اند پس باید درمان شوند و به جامعه بازگردند. البته عده‌ای می‌گویند درصد زیادی از این افراد بعد از پاکی دوباره به اعتیاد برمی‌گردند که پاسخ گفتمان انقلاب اسلامی این است: اگر این افراد دوباره به سمت اعتیاد می‌روند آیا باید اینها را زندانی کنیم و همان کارهای قبلی را انجام دهیم یا باید از تلاش دست برداریم؟ پس ما تلاشمان را می‌کنیم ولو این که فقط یک درصد آنها بازپروری شوند و به جامعه برگردند.

اگر معتادان عیال شما هستند چرا در طرح جمع‌آوری معتادان متجاهر آنها را کتک زدید؟

من این را الان از شما می‌شنوم.

این را ناظران عینی تایید می‌کنند، چند تماس هم با ما گرفته شد.

من از این ماجرا بی‌خبرم اما اگر هم چنین چیزی باشد تعمیم دادن یک مشکل به کل ماجرا کار درستی نیست. با این حال باید قبول کنیم که برخی معتادان متجاهر آسیب‌هایی دارند. من یک بار برای بازدید به یکی از مراکز ویژه خانم‌های معتاد رفتم و بیش از ۵۰ قبضه سلاح سرد روی میز من ریختند. طبعا اگر پلیس برای جمع‌آوری این قشر اقدام کند احتمال بروز خشونت وجود دارد. ما می‌گوییم معتادان متجاهر عیال و خانواده ما هستند اما این عضو خانواده مرتکب جرم شده‌است چون طبق قانون، تجاهر و مسلح بودن جرم است. این کار شما رسانه‌هاست که تبیین کنید معتاد متجاهر مسلح، بیمار نیست بلکه مجرم است.

شما می‌گویید قرارگاه قصد ساماندهی اصولی معتادان متجاهر را دارد ولی می‌دانید که اعتیاد در کشور ما فقط به ایرادات در نحوه بازپروری برنمی‌گردد بلکه عوامل زیادی موجب شکل‌گیری پدیده اعتیاد خیابانی می‌شود. با این عوامل می‌خواهید چه کنید؟

همین طور است. به همین علت ما می‌گوییم گلوگاه‌های ورود مواد مخدر به کشور باید بسته شود و فرهنگ‌سازی دربین خانواده‌ها وجامعه باید اتفاق بیفتد. ما چند انیمشین خوب و درجه یک در حوزه پیشگیری از اعتیاد تولید کرده‌ایم، چند فیلم سینمایی اثرگذار ساخته‌ایم، چه میزان از تیزرها و تبلیغات تلویزیونی و رادیویی متعلق به پیشگیری است، چقدر مشاوره‌های رایگان طراحی کرده‌ایم، با توزیع‌کنندگان موادمخدر چطور برخورد کرده‌ایم و تا چه حد جلوی مشکلات خانوادگی و طلاق را که می‌تواند بستر اعتیاد باشد گرفته‌ایم؟

بنابراین ما هم معتقدیم اگر حل مساله فقط به شکل جمع‌آوری معتادان و آسیب‌ها از سطح شهر باشد و حوزه پیشگیری مغفول بماند کنترل آسیب‌های اجتماعی کاملا ابتر خواهدبود. لذا قرارگاهی که تشکیل شده به یک وحدت کلام رسیده مبنی بر این که پیشگیری باید در کنار درمان مدنظر باشد. البته بازهم تکرار می‌کنم اگر همه نهادهای ذی‌ربط ورود جدی نکنند و از پیشگیری غافل شویم کارهایمان خیلی نتیجه نخواهدداشت.

شما می‌گویید «اگر». اگر همه به وظایفشان عمل کنند، اگر به حوزه پیشگیری ورود کنند. خب قرارگاه تشکیل شده که دیگر این «اگر»ها نباشد.

این اتفاق دارد می‌افتد ولی شما خودرویی را تصور کنید که در سربالایی قرار گرفته و چابکی لازم را ندارد و عده‌ای دارند آن را هل می‌دهند. ما فعلا در مرحله هل دادن و رساندن این خودرو به نقطه صفری هستیم که از آن به بعد حرکت ادامه‌دار شود.

شما مرا یاد یک مینی‌بوس قراضه و پر از مسافر انداختید که از کار افتاده. از بین مسافران این مینی‌بوس کدام یک بی‌حال‌ترند و اهل کار نیستند؟

نمی شود گفت. همیشه در بروکراسی‌های اداری یکسری قوانین هست که ملاحظاتی ایجاد می‌کند و چابکی را می‌گیرد. یکی از رویکردهای قرارگاه این است که هر مساله باید همانجا حل و فصل شود و اگر قانونی هم ضعف دارد باید همانجا ارجاع داده شود تا ضعفش برطرف شود. ما در ۱۳ جلسه‌ای که تا به حال تشکیل داده‌ایم به خیلی از این موارد برخورد کردیم و با قوانینی مواجه شدیم که مانع عملکرد فلان نهاد درحوزه معتادان متجاهر شده و کسی هم نبوده که پیگیر اصلاح آن شود ولی ما این کار را شروع کرده‌ایم و انصافا همه دستگاه‌ها هم پای کار آمده‌اند.

شما بروید بپرسید که آیا تا به حال سابقه داشته که پنج شش نهاد حاکمیتی تا ۵ صبح در خیابان‌ها بازدید داشته‌باشند و اوضاع را کوچه به کوچه رصد کنند آن هم نه یک شب و نه یک بار؟ پس این کشتی که فعلا در ساحل است ان‌شاءا... به آب می‌افتد و حرکت می‌کند.

البته این دید و بازدیدهای روزانه و شبانه چیز تازه‌ای نیست و همیشه وجود داشته اما این که شما می‌گویید این بازدیدها تا به حال سابقه نداشته باید بپرسیم تشکیلاتی همچون شورای اجتماعی کشور یا سازمان امور اجتماعی تا به حال چه کار می‌کردند؟

الان بحث همین است که تعداد دستگاه‌های متولی در حوزه آسیب‌ها زیاد است و موازی حرکت کردن خودش یک آسیب است. اما این که می‌گویید قبلا هم بازدید می‌کردند باید بگویم یک بازدید وجود دارد که در آن یک سر به منطقه می‌زنند و دلسوزی هم می‌کنند ولی یک بازدید هست که عملیاتی است و نمایش ندارد. از بیش از ۹۰ درصد بازدیدهای ما حتی یک تصویر هم بیرون نیامده، پس گمان مان این است که کارها خوب پیش خواهدرفت.

ساماندهی شغل و محل کار کودکان

درسوال‌های ابتدایی پرسیدم که آیا آسیب‌های اجتماعی تهران را احصا کرده‌اید یا نه ولی ما فقط داریم در مورد اعتیاد صحبت می‌کنیم. تکرار می‌کنم، به نظرتان مهم‌ترین آسیب‌های اجتماعی موجود در تهران چیست؟

حوزه آسیب‌ها بسیار تنوع دارد ما مرحله به مرحله به آنها ورود می‌کنیم. خط تلاش اول ما معتادان متجاهراست سپس کودکان کار، متکدیان، زباله‌گردها و زنان سرپرست خانوار قشر نیازمند که مشکلات همه اینها ریشه‌ای است و برای همه‌شان برنامه داریم.

برنامه‌تان برای ساماندهی کودکان کار چیست؟

برنامه ما حل ریشه‌ای مشکلات کودکان کار است و برنامه اجرایی مربوط به آن را هم نوشته‌ایم که بعد از ساماندهی معتادان متجاهر به آن ورود می‌کنیم. برنامه ما برای کودکان کار، ارتقای آنها از نظر فرهنگی و اقتصادی است چون این بچه‌ها را از متکدیان سرچهارراه‌ها متفاوت می‌دانیم.

ما می‌خواهیم کودکان کار را توانمند کنیم تا با کاری که انجام می‌دهد بتواند مسائل اقتصادی خانواده‌اش را پوشش بدهد. از آنجایی که اغلب این کودکان، کارهای سنگین با درآمدهای پایین انجام می‌دهند و موجب بروز آسیب‌های مختلف برای این افراد می‌شوند در نتیجه، ساماندهی محیط‌های کاری آنها نیز در دستور کارمان است، ضمن این که به تحصیل کودکان کار نیز خواهیم پرداخت تا احتمال ورود آنها به چرخه آسیب‌ها کاهش یابد.

شلترها جمع می‌شوند؟

آیا قرارگاه آسیب‌های اجتماعی تهران با سازمان‌های مردم‌نهادی که در حوزه آسیب‌ها و در محله‌های پرآسیب کار می‌کنند مشکل دارد؟

نه به هیچ وجه.

ولی ظاهرا برخی افراد در مدیریت شهری با ان‌جی‌اوها مشکل دارند طوری که یکی از اعضای شورای شهر گفته‌بود اینها باعث افزایش آسیب در محله‌هایی همچون شوش و هرندی شده‌اند پس باید جمع کنند و بروند.

نگاه ما در قرارگاه، استفاده کامل از ظرفیت‌های مردم است چون اگر مردم پای کار نیایند این کار ابتر می‌ماند. ما بیش از ۴۰ سازمان مردم‌نهاد را دعوت کرده و حرف‌ها و مسائل شان را شنیده و به جمع‌بندی رسیده‌ایم. در واقع گروه‌هایی که کار تربیتی و درمانی انجام می‌دهند و باعث کاهش آسیب اعتیاد و کمک به خانواده‌ها می‌شوند دست‌شان را هم می‌بوسیم. البته وقتی معتادان متجاهر کم‌کم از سطح شهر جمع شوند به حضور ان‌جی‌او ها خیلی نیاز نیست ولی قطعا زمان می‌برد تا طرح ساماندهی کامل شود، بنابر این شلترها باید تا آن زمان باشند.

پس شما می‌خواهید شلترها را به تدریج جمع کنید.

شلتر یک مرکز کاهش آسیب برای معتادان متجاهر است اما وقتی دیگر معتاد متجاهری وجود ندارد آیا شلتر معنی پیدا می‌کند؟ مراکز کاهش آسیب باید پا به پای طرح جلو بروند و هر موقع به این نتیجه رسیدیم که نیازی به حضورشان نیست چرا باید ادامه پیدا کنند؟